

Bráðabirgðalög og afstaða Alþingis, 1955

Saga – breytingar – 19 – heimstyrjöld – utanþingsstjórn – sjötti áratugurinn - alþingi

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 4-2, Örk 7

1)

Fyrstu braðabirgðalögur, sem gefin voru ít
fyrir Ísland voru sett 31. febr. 1877 og allur
þann tíma, sem danstun vælheva fór með
málefni Íslands skv. stík. 1874 voru
gefin ít 8 braðabirgðalög. Íslenskum væl-
hevara með undirritað: Fyrstu braðabirgðalögur
4. mars 1904 og þann næstu ekki fyrir en
10 árum síðar eða 3. mars 1914. Að sjöra-
timi ára lífi frá 1874 fram at ófriðar-
birgjun voru fyrir óteins gefin ít 10 braða-
birgðalög.

Fjá verðun skjöt breyting á. Meðan á gjálfu
stríðum 1914-18 stóð voru gefin ít 18
braðabirgðalög, hin fyrstu fóru 5. okt. 1914.

Fra stríðsloknum: mið. 1918 til inslokna
1921 eru gefin ít 12 braðabirgðalög.

Eftir fyrst komu aftur rölegri tímum.

A árunum 1922-30 eru hvert án oldrei gefin
ít með ein braðabirgðalög og 1925, 1926,
1927 og 1929 engin. Þá fer óvissa tímum
aftur at segja til sín. Árin 1931-33 eru
hvert án ít gefin ít 2, 3 og 1 braðabirgðalög.

Í röllum vel fó fyrst at mið. 1934, fyr
at fyrst einn án voru gefin ít 12 braða-
birgðalög, 1935 óteins af en 1936 13. Árin

A)
1939 og 1940 verður aftur hagaðar um, því at þá
 eru 3 braðabirgðalög fyrir árið en 4 líst í bókinn.
 Þess at draganda heimurstytjelöðinum síðan
 1939 skilur mig flóttalda afir. Árið 1939 verða
 braðabirgðalögir 10, 1940 verða frá 15, ~~og~~ 1941
 17 og 1942 10.

Útan þingræstjórnin, sem ekki hafði stuttning
 meiri blaut að Upplagis fer hið vegar sínar vor-
 legar at, því at í valdárum húnum 1943 og 1944
 eru fyrir árið at eins afir ít 3 braðabirgða-
 lög ~~Háskólastytji~~ og 3 líst í bókinn.

Fyrir þingræstjórn tekur við að mið
 meðurst um til að braðabirgðaloga, því at
 á árunum 1945-1952 eru þær fæst yfir ári
 en flest 17. Árið 1953 fáðarinn spínum ofan í
 5 og fæst sem af er 1954 eru þær steins 4.
 Þetta gildi hit fyrir sínini, at brentileiki
 tímumuna hefur fyrðanlega breint verbað i
 fæst, hvorum oft meiri hefur teknit sig
 þurfa at greið til braðabirgðaloga. Þink-
 um verður fæst að sátt, fyrir hafi en i
 hagað, at hein síðari ór sitja þing
 miklu ^{lengju} skeggum en áður gerist og fram
 til 1911 kom þing oftast ekki saman
 meira en eft-brótt án. Hefð: því mátt
 ekki at ^{at þeim sökum vægi} minni ófari í staða sínar til

3)

til útgáfu bráðabirgðaloga þá en mið, ekki
sírt meðan stjórnin sat í öðru landi, fró
at rannin hafi sem sagt ortið alt
önnur.

Fjöldi bráðabirgðaloga hein á landi verður
því eftirlitalega verðari, þegar alhugat er, at
stær. fyrir tilvitnum niti Gljúfrahúsar
hafa [stær. grundvallen hefði 1915] at eins verit
 gefin út) ~~þ~~ bráðabirgðalog fráum til
árinnes 1940. Þær af voru 5 gefin út i
militarstríðsárunum 1918-1939 og 4
heimilisvis vegna frelsistökunarinnar 1945.

Þin teknar fráum bráðið á stjórn.

heimilisvis á fóshundi og Darmörðun
síminn eruju ljóslega / hvernig misbæring
heimilissor gátu leitt til þess, at minast
verði hatt at nota hana, þær sem
hiklaus notkun býrnar (en vatandi, ef
aldrar en um óljóslega misbæring
at nota.

~~þ~~ Þurktat hefur standum orðið á-
greinir að um útgáfu bráðabirgðaloga
hein á landi. ~~so)~~ Þó hafi spinaður vit
þost, at þessari heimild sé leitt,
býrnar óljóslega : ljós af furi, at
notkun dani eru þess, at fyrir gít

4)

at önnur dild spess geri meit
binni ályktun ríð fyrir at bráta-
brátaglöggunni at verði gefin út um
fiktukist eins eða at fræði sé ekki
legt, Þur. spál. ^{fræm} frá ~~fræm~~ ^{var} Alþingi
1914 meit 36 ófær. gagn 3, þaum
segin, at Alþingi vantað spess, at handa-
stjórnin ogri ráðstofanum til spess meit
brátaglöggunum, at sú handstofan fari
meiglegum gjaldnumið hi, ^{A.} (Alft. 1914
A 845, B I 54-80) og voru borb. nr.
54 30. nóv. 1914 gefin út: samkvæmt við
þetta (Alft. 1915 B. III 786-737, B II 269-271).
Þ same veg kemur fram, at borb.
nr. 3 15. apríl 1920 ^{er} sprottin af
rökst. dökk., sem samþykkt var seint í
þinginu næsta á undan, þar sem sláss
mið "stjórnin get: nýjan útkoðun sei
meit borb. heimild" slike, sem um
var at velta. (Alft. 1921 A. 539) Þorl.
nr. 45 7. okt. 1922 eru og i samkvæmt
við þá. frá þinginu 1922 um at
göva þær ráðstofanum, sem frø.
{ allar: um „heit brátaða“ / og í
næsta þingi á eftir var beinlinis
at fari laundit, at dreigist hefti at

hít sunna ^{er} ~~spessa~~
þessa um borb. nr.
56 11. nóv. 1923, at
þær eru setti í sam-
kvæmt við slíka rökst.
dökk. (Alft. 1924 B. 911)
Síðus var einnig rökst.
dökk. samþykkt 1954 um
laundanum
(Alft. 1927 A 346)

5)

gefa brátabirgð a lögin út (Alft. 1913
B. 12p. 07-1710) ^{Einn af þeim fræ} Meðalvara húsgarður um
afstöðu fiskfjörumuna til brátabirgðalega,
~~Fiskfjörumuna~~ at fiskfjörum, sem
er: hordri stjórnun andstöðu eigin
fiskfjörum. Um brbl. nr. 54. 10. sept. 1934, at
betráxi gefa út slike brbl., þegar eini sé til,
en hafa óhverfuna heimild (Alft. 1934
B. 767)

en um öll fersi
meiri hínthon mið
gildin fræt, at bráda-
birgðalögur eru
samþykkt af Alþingi.

Amtið er ófær um ófær
á gildinum um fræt, þegar brátabirgða-
lögg hafa verið gefin út. Enda hafa
þær oft fátt um hins mestra deilumáli,
sem fræ hafa verið uppi, t.d. um fræt
mið nefndu ^{fersi} brbl. nr. 17. 10. sept. 1915 og
brbl. nr. i 18. maí 1916 um autuninum
setlu í tengili Íslands bankan (Alft. 1916-17
B. II 16-45, B. III 24-39). Brbl. nr.
9. des 1931 um skiftamætfert á lei-
ðileikan braðsölu Íslands (Alft. 1932 B. II 16-
17. 28). Brbl. nr. 49 10. sept. 1934 um
mætfert og sölu miðlum all (Alft.
1934 B. 1470-1666). Brbl. 8. júli
1936 um leigumánn miðlunurstöðum
Alft. 1937 B. 1640-205. Brbl. nr. 54
17. maí 1936 um stjórn síðan verk amtsjá

b. a
stav. t. d. deildur um
bodd. nr. 43 14. ágúst
1934 í Alþingi fyrst
í, en komma var um
at veda breytingar á
fornleidunum til stjórnun
Norrænlandsrðs,
(Alft. 1934 B. 108-111).

Bog

Sérstakalega er at þín fundið
at ríkinstjórin skuli hafa
fundið sín um ákvægt á
háttökum stav. bráðabirgða-
lögnar : umsónum um bodd.
nr. 416 17. ágúst 1939 um
hitauktu : Neftjavirk
(Alft. 1939 B. 388-405), og
: umhundi mit bodd. nr.
13. ágúst 1945 um "tagara-
kær" ríkisins, eftir bodd. nr.
8 og 13. sept. 1945 um "skipa-
kær" ríkisins, at vor aðeint
si, at ófjöldi veitir siglari
ni lausheimild (Alft. 1945
B. 65, 829)

(Alft. 1951 B. 47-53)

Smír vit!

Saman af finningi þessum og staðnum
fránn, fyrst at meira sinn sitt af fyrri sig
stofni andvígur eins bráðabirgða lögnar. Þessi
klíkerðast at misbæring meðaldeilda
þessum men bodd. nr. 12. okt. 1936, fyrst sem
breygt er. T.d. 18. febr. 1847 um "gildfrest
á upphöldum setrathva fyrst einum" ^{en þannig} fyrst
t. d. heildit fránn, at fyrst sé „fyrir
misbæring at setja bráðabirgðalög : til-
felliðum sinn fersum“; sá með þótt fránn
komni at bodd. sinn sitt vegna hestarkitha-
lis meira sinn landsbankanum líkaut : ekki

(Alft. 1937 B. 70). Sínpusta at finningi en
en aðgerðar mið bodd. nr. 63 30. apríl 1951
um breytingar á landsbankanum lögnar um
fyrst sem 20. apríl fyrir en feld miðum
til bráðabirgða vegna hennar miðbæ-
ringinum, sem oftast hafði síðan h. voru
sett árið 1938, enda se mið umið at
leittur undan skot um bankalögssafnið. Í
tökum þessa um borin fránn svo feld vísst. deild
„fyrst sem deildin álitur ítigfju fyrir bodd.
sem fyrsta fyr. á at stæðsettu og forsendu fyrir
síma óvítigandi tilhengingar af hæflu ríkisf;
til at reikst : um í valdnum Alþingis og ófjöld
landið með síðloði ótölhu bodd., ábætur
deildin at viss málium frá og take fyrir næst-
mal á deasstaða“. Tilk. þessi var (ða með 17. ágúst 1951).

le)

níkisins (A.upt. 1937 B. 76-109). Brbl. nr. 15 29. maí 1939 um breytingar á verba- manna bráðatalögum um (A.upt. 1939 B. 267-317) Brbl. nr. 45 29. jan. 1941 um breytingar á leyningarhl. til verndar gegn hættsemi, skat- leysi íslenskum heymum (A.upt. 1941 B. 303-311) Brbl. nr. 18. jan. 1942 um gerðan dóm i kaupajalde - og verðheymum (A.upt. 1942 B. 123-330). Brbl. nr. 79 20. ágúst 1945 um verðlaunin um landbúnaðarafurð a. fl. (Birnab. nr. 5) (A.upt. 1945 B. 450-593). Brbl. 80 23. ágúst 1945 um tógrar kaup níkisins (A.upt. B. 23-76). Brbl. nr. 65 24. maí 1951 um kaupajalde varnar samningar milli Íslands og Bandaríkjanna (A.upt. 1951 B. 86-174).

Um af þessum miðum hefði verit mælt hinnar allra-fjárlögum meðan miða, sem ákvörðum hefur þarfist at teksa um á þessum í vinn, og er því ekki heilt, at sín óbætur hefði komið fram, at réttora heft: verit at láta Alþingi fylla um þau þing: myrhaf: : stof fess at hevda á um þau með bráðatalögum]

[Síðan verksmiðju stjórnar - Brbl. 1936 eru t. d. gefin út 17. maí, en því heft: verit skat: fram 9. 3. nr., og er því hætt fram

Meir frumur um
rétt. bls. 1 a

3 örum tilhllum
þeim frum, at mikins-
kuveri er fyrri tilhlu-
Brbl., hvort þau hef-
mað (infxi.)

7)

af auststæðingi lagarva, at þessa atvirk, sem
færð voru sér aðstæð fyrir mannsagn bráðu-
biðræða lagr hafi mannevænlega verið fyrir
hendi á meðan þingi stóð. Þetta er ekki
vélengt en bent í, at hin formlegur skil-
legt: sín fyrir hendi og auk þess haf-
rati hevva kryggat sín vegam þinglagan
stutningu við málit. Um miðölkun lögin
1934 er því rökktum að frot bent, at þann ^{hafi verið sett} ~~tanum~~
og lígi dæki að taka gildi, ^{áð megin dæki til} ~~tanum~~ ^{þing}
efti að þingi sé samars- komið, og a-
lvi meðal til, at mikinn undirkráning
þurfði til að hafi tökumur auk þess
sem til þess er vitust, at meiri-bléti-
þingus hafi sonið um framgang meðins
við stjórnun umgundur utan þingys.
Með ariðum hafi þeir að frot fram
um vorrar samnings-lögin 1951, at
gildi upphafandi meiri-bléti: þingmannar
hafi utan-þingus fyrir fram liðst sín
þeim sem fylgt eru.

Ett dæki um frot at viltart, at henni
vetra fyr, sem mikils hefur fótt vi-
þurft. Hefur mikinstjórin fyrir fram
kryggat sín ^{mánuð} stutningu ^{þessi rökkt} þing-
mannar við borb. ~~þingstakagum~~ Enda ~~me~~

en frot fört vnuja, at ätm en vätkerwa
tegner til mit forsta, at brätabirgatlägg sin
afgrit int, men hennan fad meden som vätkerwa
niva on em tegner med fri skopan ver-
kuger likan lagur frimtegnum studnir vi mit
brätabirgatläggir, el um fring vätkirjum en
at reta. It valdatiunum nium ^{fullvissa} ~~hildvissa~~
utan hirgrist; önnur ^{sitsy laginban} ~~lag~~ a.m.h. um sunn
Gödros brätabirgatläggir, en hinn lit gefa int, at
fran belt: megt fring fufagi.

"I þeim örðum tilfelliunum, þegar bráða
livsgildið hefur verið held fylgja því enger
vitun til mikinsti. Þærin umgjölu fræva.

Fugsta ~~beste~~ bristabirgða lögin, sem var en
farið með, eru borb. m. s. 4-des. 1916 um
áttfjörðum og ófjörðum saltkjöti, 5-5
fransögn mikins tóku ráðherra vegna breyflra át-
stæðana ekki ástæðu til at leggja spennan toll á,
þó at henni at var kominn vilji ekki taka fr. af
heldur vísar fari til neftunar. ~~Gestaltastarðar~~ Þessi
laus: síðan til : sunnvaldi við ráðherra, at fr.
varni flet og tollarinn endurgreiddu, og van fr.
síðan flet. (Allpt. 1916-17 B. III 153-158 og A. 28)

Bord. nr. 3 15. april 1970 var og bewer
andens feld vægne brygghus ~~indstadsen~~ fra hvil
at han var en rett, mark. mikrobiologisk

a)

meit studningi : rölest. dsk. frá þinginu á Ísl.,
þó at sunnan vintast sem óþorft hefð: verit at gefa
bubl. út. (Alft 1931 A. 534-540, f. 22-24.)

því er at vinn haldit fram, at bubl.

nr. 85 6. júlí 1932 gengi : berlögg við lögform.
Leyja vilja Alþingis, at því er samþoran
fr. haf: verit fætt á þinginum á Ísl., en
fram kemur, at eru haf: farið, at eins veðra
þess, at einn þingmánn haf: varðat. Það var
hvera dagin þeim orðum, at þó : þingslokun
hefð: stj. konist áðurum (vi meiri hleða)
þingmánum : þáðum deildum um at gefa til
bubl., annars hafð: hinr deki ært þar,
og þessi at fær sinni deki at tilburt er
vera almennt. Frv. var síðan fætt (Alft. 1933
61-62).

Miklu mun slagnagva er at bubl.
sér feld af Alþingi er þat, at fram verði
þau óutvæld og fer þó evo ekki meira
um líflega sjóthra hleða spenna. Njóy
eft brenn miklu þannig er ótrivat
at orsókin er sín, at til einfri bubl. er
en lögin því einfri sinn] hér lið: / ~~þ~~ fyrir þó ekki var að staða
samkvæmt (allur við gildi) til at hafa fyrir því, at samþykkti frv.
: þáðum deildum þings, ~~þ~~ fá a fyrir stað-
festingar og birta á mið : Stjórnantidind-

10)

(Alft. 1972 6 549-551), þegar svara standi à
si fræ. ótins borist fráan til at (í aðlit fyringsins
um fræt, hvort ábreygt skuli borist fráan sagan
stjórn, og „ath- fræt : vann rittri ótins at ganga til
3. umr. og takast síðan afnar. Hefur líkt staðit
í átum og persónu verið „lykt“ (Alft. 1973 6 914915)
Ef mikil virkið at vinn seði með fræi at seðja
lik fræ. teknar afnar, en althótt er, at þau
verði óintrædd, og að spá standnum seði at
vinnara si at samþ. þau a.m.k. í sunni
deildinni sem einskoran býðum til
stjórnunarinnar. (Alft. 1949 6. 104, Alft. 1950
6 184). Um þetta er fyrir engin verja, enda
það öðru með hvern líkt uppi af lígðu ríkis-
stjórnar þegar svara standur à, at mikil
ri „ótins formunni“ vegna hegt þær fyrir,
- persónu með eftirlit og um fræt þarf ekki
frekja til ljalla“ (Alft. 1950 6. 183), en á
stjórnin „lætur - fyrir sig um fræt, hvort
það telur frá leiningum persóna fræ. vera
til lyfirlits eftir samþykktar“, (Alft. 1944
6 330).

Hinsveitir segjast standnum eitt hvernigum
um fyrirskot um efnir fyrir fræt. sem svara
standur à um, sér. t.d. at fræt. nr. 5 17.jún.
1947 um fræt um bayan stjórnar komin í
Reykjavík

11)

vara bisskut „genvæt“ (Afst. 1947 631), en
engin dæmi sjáast ferss, at frv. sé vikit frá
áta fyrst líkt-⁵ óstrætt einum og: hér
skuli at líta uppi vanþóknum á ríkisstjórn
verpa útgáfuna bráðabirgðalaga. Frænt á
möt: hefur bovit við, at meiri deild hefur
samþykkt röbert. Þó. um at hér að líkt-, at
útgáfuna bokl. „hafi verið höggmælt ráðstöfum og
heyrileg af hendi stjórmanninum“ (Afst.

1899 B 1746-1747). Fersi samþykkt, er varð
van 1899, varð þó ekki at meira fyr dæmi um
afgreiðslu síðra mál, en en fórum mun
eftirlitun verður, þar sem hér fjarlægð
um tvær bráðabirgðalög, og hafi ríkis-
bundið dæmda felt hér fyrri þær: hendi
og voru þær síðari þá sett til at af-
mena þær einnig hei, sbr. bokl. nr.

10. 7. 9. apríl 1898 fyrni Ísland, en bauða
dönskum þeumum liðsveitum til hóndu
níkjum, en : ófriti eiga og bokl. 5. 24.
mai 1899 um afriðum þeim fyrri.

Nokkuð dæmi eru og ferss, at bráða-
birgðalög eru ~~forsæt~~lega samþykkt af
Aðspurði, þó at til einfri þeim sé
hjá líkt-⁵, þegar þær bauða fyrri
þrinagi, sbr. bokl. nr. 38 23. júlí 1934 um

1h)

heimild lagðin viðurstjórnina til að taka
áldorbraðshundöð að leiðin (Alft. 1934 B 511-51A),
brot. um 10 h 18. júlí 1941 um vátvaggaþarföög
lagði vellbætu (Alft. 1941 (haust) B 19-20),
brot. um 14. maí 1946 um aðurstjórnar bosninga
(Alft. 1946 (sumari) B 30-33).

Gvergi f. meist dæmi spess, at til
áresturs hafi komið milli frings og stjórnar
at af braðabringda lögum, eða so **affiragnafundi**
meiri blæt- þeirra en beinlinis samþykktu
af Alþingi, þau tilföldulega fán, sem
verða ótt verði verða fari sínar en svo
vegra ósamþykktis við stjórnina, og ^{um} hins
órfán, sem feld eru, gilda árestuban
ástæðum. Alþingi hefur spess vegna i
sæt meit fari sinni að braðabringdalögum
stæðfest hins viðtakna leitningu níbiss-
stjórnarinnar í spessu sínum.

Þat að hengur - eðri fyrir sig at
agva græin fyrir hinum nýggj ólibur
ástæðum, sem fæðar hafa verit fyrir
braðabringdalögum og hins megrískaga
eðri, er þau hafa fjallat um. Þó at
blætlausum athugunum órættar manni ef-
lurst virðast sem þær hafi einst oft
verit teft að kapaða vatn eðr að ræða,

um þat hversu
mænd myndin hafi
verið braðin,

13)

at Alþingi, sem hefst mætt; eðla at á
mæt = varð vort, helur fællist í síðan
frumkvæmd og verður nái orðið at talið,
at hún sé belagt af venju og viðskipti
sem skráring á þessu stjórnunskráratrúni.
Ef til máhssóknar, ^{seinni} ^{síður} vegna misnotkunar
þessarar heimildar mundi Landsdömi tvei-
málaðurst dregið at halda lífsgjör af þeiri
venju, sem á er komin, og ~~spæðast~~
semilaga mun heftast, ef ekkið óvent ber
at, um miðgjög viðskipta útgáfu braðabingðu
lega.